เรื่องน่าอ่าน
ดร.ปัญญา เปรมปรีดิ์

ถึงเวลาที่จะ ปลดเกษียณ XT หรือยัง

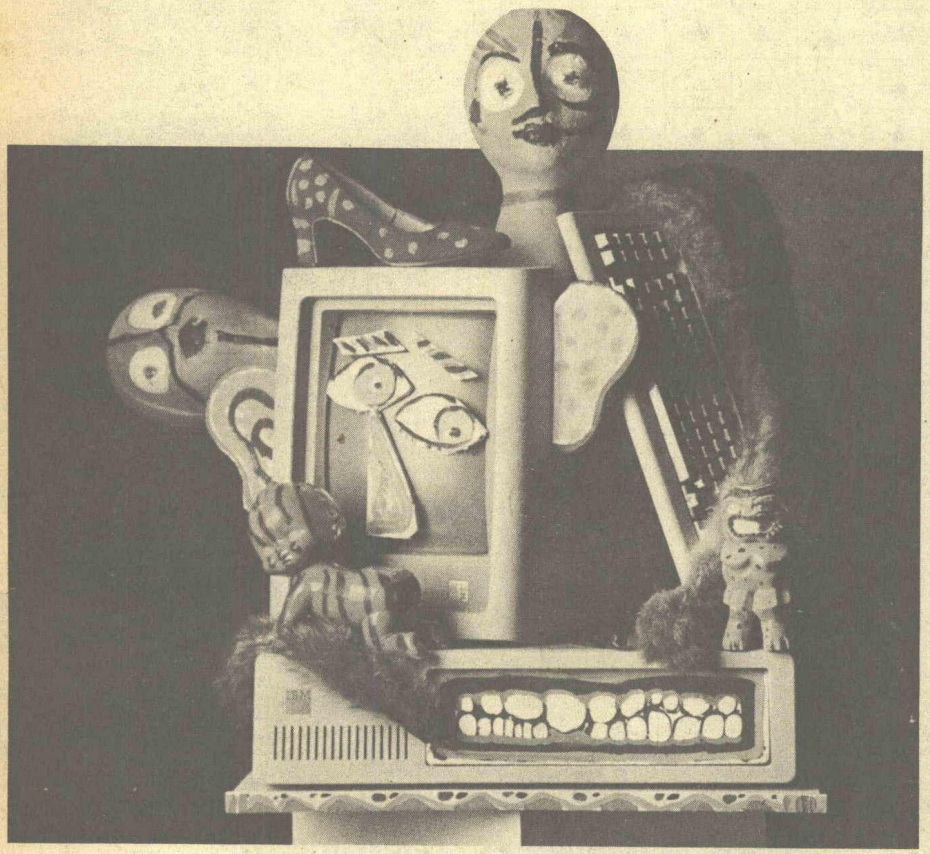

เหตุผลสำคัญ ๆ 3 ข้อในการพิจารณาความเหมาะสมการใช้งานพีซี/เอกซ์ทีในปัจจุบันและอนาคต

ช่วงเดือนกันยายนต่อกับเดือนตุลาคมนั้น เป็นช่วงเดือนที่เราพูดถึงเรื่องของการเกษียณอายุราชการ บางท่านก็เป็นห่วงต่อบ้านเมืองและครอบครัว ทั้งนี้เพราะจะมีผู้ใหญ่ ๆ ที่เป็นเสาหลักของประเทศต้องปลดเกษียณไปจำนวนหนึ่ง การปลดเกษียณของผู้ใหญ่ในวงราชการนี้มีผลกระทบต่อนโยบายบริหารประเทศ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนทุกครอบครัว แต่บางท่านก็เป็นห่วงต่อตัวผู้ที่ต้องออกจากราชการเพราะเกษียณอายุ ทั้งนี้เพราะดูจะเป็นการสูญเสียอะไรบางอย่าง ซึ่งถ้าทำใจไม่ได้ก็จะมีผลกระทบต่อสุขภาพ แล้วก็พาลจะทำให้อายุสั้นไปได้ บางท่านคิดเลยไปจนถึงลูกหลานและครอบครัวของผู้ที่ต้องเกษียณ คือกลัวว่าท่านจะไปอารมณ์เสียเอากับลูกหลาน แล้วครอบครัวก็จะเดือดร้อนไปทั่ว บางท่านก็พูดถึงวิธีการเตรียมตัว เช่น แนะนำว่าให้เตรียมตัวเอาไว้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 5 ปี

ครับ เรื่องของการปลดเกษียณนี้ถ้าจะเอามาใช้กับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ก็คงจะได้ และเราคงต้องวางแผนไว้ล่วงหน้าพอสมควร แต่จะให้วางแผนล่วงหน้าเกิน 5 ปีก็คงจะไม่ได้ ทั้งนี้เพราะอายุใช้งานที่เป็นประโยชน์และคุ้มค่านั้นอาจสั้นกว่า 5 ปี ถ้าจะวางแผนล่วงหน้ากว่า 5 ปีก็ต้องพูดกันก่อนจะถึงวันซื้อ การวางแผนแบบนั้นคงทำได้ยากพิลึก

มองย้อนหลังไป 5 ปี

ตัวเลข "5 ปี" นั้นดูจะเป็นตัวเลขพิเศษอะไรบางอย่าง คนเราชอบคิดอะไร ๆ เป็น 5-10 ปี แล้วเจ้าเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ก็มามีชีวิตที่เป็นประโยชน์ประมาณ 5 ปีเช่นกัน และเมื่อเราดูย้อนหลังไปก็จะพบว่าเครื่องรุ่นพีซีเอกซ์ที (IBM PC/XT หรือ PC/XT Compatible) จะเป็นรุ่นที่ออกสู่ตลาดประมาณ 5 ปีพอดี เครื่องรุ่นนี้มีลักษณะพิเศษคือ เป็นรุ่นที่มีฮาร์ดดิสก์ และมีความสามารถในระดับที่ใช้งานธุรกิจได้จริง ๆ ราคาก็อยู่ในระดับที่คนไทยเราพอจะซื้อหามาใช้กันได้ (ต่ำกว่าแสนบาท) เครื่องรุ่นนี้จึงขายดีเป็นพิเศษ

ถึงเวลาที่จะปลดเกษียณ XT หรือยัง

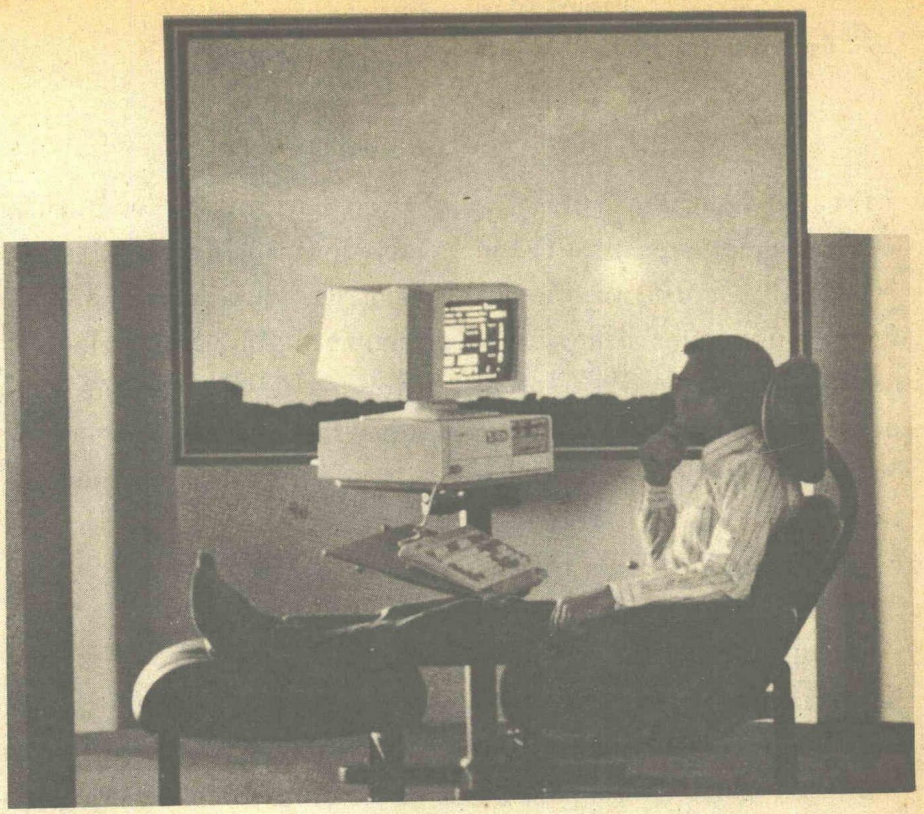

ถึงแม้ว่าจะมีรุ่นพีซี/เอที (IBM PC/AT และ PC/AT Compatible) ออกมาใน 1 ปีถัดมา แต่รุ่นพีซี/เอกซ์ทีก็ยังขายดีติดต่อกันมาอีก 3-4 ปี เครื่องรุ่นพีซี/เอกซ์ทีเพิ่งจะเงียบหายไปจากตลาดเมื่อต้นปี พ.ศ. 2534 นี้เอง พวกเราจำนวนไม่น้อยจึงมีเครื่องรุ่นพีซี/เอกซ์ทีอยู่ในมือ และกำลังจะต้องคิดว่า "เมื่อไหร่จึงจะถึงเวลาปลดเกษียณเครื่องรุ่นนี้เสียที"

คำตอบหรือครับ?

คำตอบคือ "ถึงเวลาแล้ว" และ "ถึงเวลากับทุกเครื่องที่อยู่ในรุ่นดังกล่าว" เหตุผลต่าง ๆ จะมีดังนี้

เหตุผลประการที่ 1

ประการแรกคือ เครื่องรุ่นนี้มีความเร็วต่ำเกินไปที่จะใช้ทำงานในหลาย ๆ เรื่อง เช่นการออกแบบ (CAD) การคำนวณตารางสเปรดชีตขนาดใหญ่ การประมวลผลคำที่มีการตัดคำและเช็คคำผิดโดยอัตโนมัติ การแสดงภาพกราฟหรือตัวอักษรเคลื่อนที่ได้ และการเล่นเกมที่ต้องมีการคำนวณสูง งานที่เครื่องรุ่นนี้ยังพอจะทำได้คือ การประมวลผลคำอย่างง่าย และงานเก็บข้อมูลเล็ก ๆ น้อย ๆ (ไม่เกิน 3,000 เรคอร์ดต่อ 1 ระบบ) เรื่องนี้ถ้าจะประมาณคร่าว ๆ ก็คือ เครื่องทำงานได้เพียงครึ่งหนึ่งของงานในปัจจุบัน และคุณภาพของงานก็เป็นที่ถูกใจเพียงครึ่งเดียว คุณค่าของเครื่องจึงเหลือเพียง 25% ซึ่งเมื่อเทียบกับราคาและค่าใช้จ่ายแล้วจะไม่คุ้มค่าที่จะเก็บไว้ งานที่ทำไม่ได้นั้นจะทำให้เราสูญเสียโอกาสที่จะทำเงิน ถ้าเราคิดอย่างคร่าว ๆ ว่าคนเราสามารถทำผลประโยชน์ได้เดือนละ 5 หมื่นบาท แต่ทำได้จริง ๆ เพียง 25,000 บาท เราก็สูญเสียธุรกิจไปเดือนละ 25,000 บาท ถ้าอัตรากำไรมาตรฐานของเราเป็น 26 เปอร์เซ็นต์ก็จะเท่ากับเสียหายไปเดือนละ 6 พันกว่าบาท ซึ่งเป็นเงินเกินพอที่จะเปลี่ยนเป็นเครื่องชุดใหม่ได้

นั่นเป็นการมองดูอย่างกว้าง ๆ และตั้งข้อสมมติฐานว่าเราสามารถจะหางานใหม่ ๆ เช่น การออกแบบ (CAD) การทำสเปรดชีตใหญ่ ๆ การทำโฆษณาแบบมีกราฟหรือตัวอักษรเคลื่อนที่ได้... ฯลฯ มาใส่ลงในเครื่องได้ตลอดเวลา แต่ในชีวิตจริงนั้นเราจะพบว่า คนส่วนใหญ่ไม่ได้ประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในทุก ๆ ด้าน และถึงแม้ว่าเราจะมีงานหลายอย่างมาใส่เครื่อง เราก็จะพบว่า เครื่องจะไม่มีเวลาพอที่จะทำได้ทุกเรื่อง ด้วยเหตุนี้ เราจะมีคนอยู่จำนวนไม่น้อยที่ใช้เครื่องในงานที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนอะไร เช่น ใช้ทำเอกสาร (Word Processing) วันละ 1-2 ชั่วโมง เก็บข้อมูลด้วยภาษาดีเบสเล็ก ๆ น้อย ๆ ว่าง ๆ ก็เล่นเกมเสียบ้าง คนกลุ่มนี้ก็จะมองเห็นว่ายังไม่จำเป็นที่จะเปลี่ยนเครื่อง เรื่องนี้ผมเสนอว่าให้ลองคิดให้ลึก ๆ อีกสักหน่อยหนึ่ง คือให้คิดถึงเรื่องของความสอดคล้องกับคนอื่น (Compatability) เครื่องคอมพิวเตอร์นี้มีข้อดีอยู่ที่ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ติดต่อสื่อสารกัน และแลกเปลี่ยนความรู้กันและกัน โปรแกรมที่มีอยู่ในเครื่องเก่านั้นนับวันมีแต่จะล้าหลังไป ข้อมูลที่มีอยู่ก็มักจะนำไปแลกเปลี่ยนหรือใช้กับเครื่องคนอื่นไม่ได้ แม้แต่ตัวแผ่นดิสเกตต์ก็กำลังจะใช้กับเครื่องคนอื่นเขาไม่ได้ โอกาสที่จะนำไปใช้หรือแลกเปลี่ยนกับคนอื่นก็จะลดลง เวลามีปัญหาก็จะปรึกษาใครไม่ได้ เรื่องที่คนอื่นเขาพูดกันเราก็จะไม่รู้เรื่อง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นความสูญเสียที่ประเมินค่าได้ยาก แต่ก็เป็นตัวเลขมหาศาล เช่น ถ้าเราพูดกับใคร ๆ ก็ไม่รู้เรื่องอีก ต่อไปแล้วเราก็คงจะทำงานไม่ได้ เราก็จะสูญเสียทั้งชีวิต

เหตุผลประการที่ 2

นั่นอาจเป็นการพูดที่เกินกว่าเหตุไปสักหน่อย คนที่มีรุ่นพีซี/เอกซ์ทีอยู่ในมือและพยายามจะใช้ต่อไปอีก 1-2 ปีนั้นคงไม่ถึงกับพูดกับใคร ๆ ไม่